

РЕШЕНИЕ

№ 18810

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20231110107885 по описа за 2023 година

Предявени са за разглеждане обективно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. с чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. с чл.153, ал.1 ЗЕ и с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба от [*****] против за установяване съществуването на вземане, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 13734/2022 г. по описа на СРС, 43-ти състав.

В исковата молба ищецът [*****] твърди, че е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу длъжника-настоящ ответник за суми за главница и обезщетение за забава за доставена от дружеството, но незаплатена топлинна енергия и извършена услуга дялово разпределение на топлинна енергия за топлоснабден имот. Заявлението било уважено и издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, която била връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.6 ГПК. С оглед предходното, на ищеца били дадени указания, че може да предяви искове за установяване на вземанията си, което е сторено с предявените в настоящото производство искове.

В исковата молба са изложени твърдения, че през исковия период ответникът е бил клиент на ТЕ по смисъла на чл.153, ал.1 ЗЕ, съгласно който всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда етажна собственост /СЕС/, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140,

ал.1, т.2 ЗЕ на отоплителните тели в имотите си и да заплащат цена за ТЕ. Излага се още, че съгласно чл.150, ал.1 ЗЕ продажбата на ТЕ за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/ за продажбата на топлинна енергия от [*****] на клиенти за битови нужди в гр.София. Поддържа, че през процесния период в отношенията между тях са в сила Общите условия за продажба на топлинна енергия от [*****] на клиенти за битови нужди в гр.София, одобрени с решение на ДКЕВР от 2016 г. Твърди се още, че съгласно ОУ на дружеството купувачите са длъжни да заплащат дължими суми по ежемесечно издавани фактури за ТЕ в 45-дневен срок от датата на публикуването им на интернет страницата на дружеството. Поддържа, че след влизане в сила на ОУ от 2016 г. ищцовото дружество ежемесечно удостоверява публикуването в интернет на данни за дължимите суми за ТЕ в присъствието на нотариус, за което се съставят констативни протоколи. Твърди още, че в изпълнение на разпоредбата на чл.139б ЗЕ, собствениците на СЕС, в която се намира и имота на ответника, са сключили договор за извършване на услуга дялово разпределение на топлинна енергия с [*****] Сочи, че съгласно чл.155, ал.1, т.2 ЗЕ сумите за топлинна енергия се начисляват от ищцовото дружество по прогнозни месечни вноски, като след края на отчетния период се изготвят изравнителни сметки от фирмата, извършваща дялово разпределение, на база отчетено реално потребление. Твърди се, че за имота са издадени изравнителни сметки за начислена топлинна енергия през процесния период, които не са заплатени. По изложените в исковата молба доводи и съображения, ищецът моли за уважаване на предявените искове, като по отношение на ответника бъде признато за установено, че дължи на ищеца сумите, както следва: сумата от 3 826,49 лева, представляваща главница за доставена от дружеството, но незаплатена топлинна енергия за недвижим имот, находящ се в [*****], за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 436,28 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия, за периода от 16.10.2020 г. до 15.06.2022 г., сумата от 61,40 лева, представляваща главница за извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумата от 11,88 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 15.06.2022 г. Претендират се направените в хода на заповедното и исковото производство разноски.

В срока по чл.131 ГПК по делото не е постъпил писмен отговор от ответника.

Третото лице - помагач на страната на ищеца - [*****] не изразява становище. Представя писмени доказателства във връзка с извършваното дялово разпределение в процесния недвижим имот и изготвяните изравнителни сметки.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становищата на страните, приема за установено

следното *от фактическа страна*:

Видно от приложено към настоящото производство ч.гр.д.№ 33318/2022 г. по описа на СРС е, че по заявление на [*****] е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, с която е разпоредено длъжникът-настоящ ответник да заплати на дружеството сумите, както следва: сумата от 3 826,49 лева, представляваща главница за доставена от дружеството, но незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 436,28 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия, за периода от 16.10.2020 г. до 15.06.2022 г., сумата от 61,40 лева, представляваща главница за извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 11,88 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 15.06.2022 г.

С разпореждане от 16.01.2023 г. по ч.гр.д.№ 33318/2022 г. по описа на СРС, съдът е констатирал, че издадената заповед е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което е указал на заявителя - настоящ ищец, че може да предяви иск за установяване на вземането си. В предоставения му едномесечен срок ищецът е подал исковата молба.

По делото е приложено писмо от Главно управление „Строителство и възстановяване“ ЕАД до ищцовото дружество, в което по повод изискана информация за собственик на недвижим имот е посочено, че в архива на дружеството е наличен Договор за продажба на процесния недвижим имот от 19.12.1989 г. с купувач [*****]

По делото е приложено удостоверение за наследници на горепосоченото лице, от което се установява, че същото е починало на 26.12.1990 г., като е оставил двама наследници по закон – съпруга и син /настоящ ответник/.

Видно от приложеното по делото удостоверение за съпруг/а и родствени връзка на ответника е, че неговата майка е починала на 08.12.2011 г.

По делото е приложена молба-декларация от 2001 г. ответника до ищцовото дружество, с която е поискал да му бъде открита партия по отношение на процесния недвижим имот, като е посочил, че семейството му се състои от 4 члена.

По делото е приложен протокол от проведено на 18.11.2001 г. ОС на ЕС, където се намира процесния недвижим имот, в който е обективизирано решение за сключване на договор за извършване на услугата „топлинно счетоводство“ с [*****]. Към протокола е приложен списък на присъствалите лица, сред които е и името на ищеца. Срещу името е положен подпис, който не е оспорен от ответника. По делото е представен и договор от 03.01.2002 г. в изпълнение на взетото решение на ОС на ЕС.

По делото е представен договор от 09.06.2020 г., сключен между ищцовото

дружество и третото лице-помагач за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия по чл.139в ЗЕ, който е относим само за част от исковия период.

По делото са представени справки от счетоводната система на ищцовото дружество за издадени фактури през процесния исковия период, както и издадените две общи фактури през исковия период.

По делото са приложени Общите условия на ищцовото дружество, действали през процесния исков период.

По делото са приложени изравнителните сметки изготвени от третото лице-помагач във връзка с отчетена топлинна енергия и талони за отчет, съдържащи подпис на клиента.

По делото са изслушани заключение на съдебно-техническа и съдебно-счетоводна експертизи, които не са оспорени от страните и са приети от съда като обективно и компетентно дадени.

В заключението на съдебно-техническата експертиза вещото лице е констатирало, че исковият период съвпада с два отчетни периода – 2019г./2020 г. и 2020г./2021 г., за които ФДР е разпределила за процесния апартамент ТЕ за отопление по отчет на 4 бр. ИРРО, ТЕ от сградна инсталация и ТЕ за БГВ по отчет на един водомер за топла вода. Формулярът с отчетени показания на уредите за дялово разпределение са подписани от клиента, а протокола за неосигурен достъп – от съсед. Вещото лице е констатирало още, че от потребителя не са представени възражения против разпределената ТЕ и изготвените изравнителни сметки. В заключението вещото лице е посочило, че сумите за потребена ТЕ в процесния имот са начислени в съответствие с действащата нормативна уредба, а топломерът, монтиран в АС е преминал последващи метрологични проверки, касаещи процесния период.

По делото е изслушано и прието и заключение на съдебно-счетоводна експертиза, в което вещото лице, след проверка в счетоводството на ищцовото дружество е посочило, че размера на неплатените суми за ТЕ по партидата на процесния недвижим имот, са както следва: 3887,89 лева – главница, в т.ч. сумата от 61,40 лева – главница за дялово разпределение и сумата от 448,16 лева – обезщетение за забава, в т.ч. сумата от 11,88 лева върху главницата за дялово разпределение.

Други относими и допустими доказателства не са представени по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване по иска за главницата - че спорното главно право е възникнало, в случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на договорни отношения между страните за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума, и по иска за законната

лихва за забава – че главното парично задължение е възникнало, че е настъпила неговата изискуемост, както и че размера на законната лихва възлиза на спорната сума.

Съгласно разпоредбата на чл.150, ал.1 от действащия Закон за енергетиката, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия. Съгласно чл.150, ал.2 ЗЕ Общите условия се публикуват в централната и местна преса и влизат в сила 30 дни след публикуването им, без да е нужно изричното им писмено приемане от клиентите. На настоящия съд е служебно известно във връзка с предходно разглеждани дела, че ОУ на ищцовото дружество са публикувани съгласно горепосочената норма в един централен и един местен всекидневник. Следователно в нормативната уредба не съществува задължение за сключване на изрични писмени договори между топлопреносното предприятие и отделните потребители на топлинна енергия за битови нужди като условие за възникване на облигационно отношение във връзка с продажбата на топлинна енергия. Такова правоотношение възниква по силата на самия нормативен акт и Общите условия и обвързва потребителя с въведените в тях права и задължения. Съгласно ал.3, потребителите имат право да предложат и специални условия, които, приети от предприятието, се отразяват в писмени допълнителни споразумения. Липсват доводи и доказателства, че потребителят се е възползвал от тази възможност, поради което приложими са утвърдените ОУ на дружеството.

Посочената нормативна уредба и анализът на същата водят до извода, че правото на собственост върху самостоятелен обект в сграда - апартамент, находящ се в топлоснабдена сграда - етажна собственост, е достатъчен факт, за да се приеме, че през процесния период между ответника и ищеца е съществувало облигационно правоотношение във връзка с продажба на топлинна енергия за битови нужди, без да е било необходимо сключването на писмен договор или изрично приемане на общите условия */в този смисъл е решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3 184/2013 г., III ГО на ВКС/*.

В конкретния случай, от събраните по делото писмени доказателства се установява, че процесния недвижим имот е придобит пред 1989 г. от бащата на ответника, като последния се легитимира като негов собственик въз основа на наследствено правоприемство. С оглед предходното, настоящият съд приема, че през процесния период между ответника и ищеца е съществувало облигационно правоотношение във връзка с продажба на топлинна енергия, без да е било необходимо сключването на писмен договор или изрично приемане на общите условия. По силата на това правоотношение през исковия период ответникът е бил потребител/клиент на топлинна енергия за битови нужди и дължи заплащане на същата. Обстоятелството дали в процесния обект се потребява топлинна енергия има значение единствено относно компонентите и размера на задължението - дали ще се начислява за отопление,

за битово горещо водоснабдяване или само за сградна инсталация, но не и относно съществуването на облигационното правоотношение.

Следва да се отбележи също, че с решение № 5 от 22 април 2010 г. по конституционно дело № 15 от 2009 г., Конституционният съд отхвърли искането на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 153, ал. 1 и 6 ЗЕ. В мотивите на Решението е посочено, че: "Разпоредбите на чл.153, ал.1 и ал.6 от ЗЕ изпълняват конституционните изисквания да защитават правата на потребителите за ползване на топлинна енергия. Сградната инсталация е обща част по смисъла на ЗЕ, Закона за собствеността и Закона за управление на етажната собственост и всички собственици и носители на вещни права следва да се считат за потребители и да поемат ползите и тежестите, свързани с употребата на общата вещ". Правото на част от собствениците да не ползват топлинна енергия за отопляване на индивидуалните си имоти не налага на извода, че не следва да заплащат топлинна енергия, защото освен собственици и титуляри на вещни права на конкретни имоти, те са съсобственици на сградната инсталация и на общите части в сградата и следва да поемат припадащата им се част от разходите за топлинна енергия, свързани с тях и в този смисъл е решението на КС. Гражданите имат правото да преустановят подаването на топлинна енергия към имотите си, но те остават потребители на топлинна енергия за общите части на сградата - етажна собственост и на отдадената от сградната инсталация, която също е обща част. Тези потребители обективно получават в имотите си част от топлинната енергия, отдадена от хоризонталните и вертикални топлопроводи на сградната инсталация, поради което не е налице пълна липса на потребление на топлинна енергия. С оглед на изложеното се налага изводът , че отказ изцяло от потребление на топлинна енергия в присъединена към топлопреносната мрежа сграда в режим на етажна собственост е недопустим, тъй като всички съсобственици поемат съобразно дела си част от разходите, свързани с експлоатацията на общите части и сградната инсталация. Друго законодателно разрешение за общите части на сграда - етажна собственост не може да се даде предвид характера на подобни сгради. При специалната уредба на ЗЕ не е необходимо подписване на писмен договор с ответника, нито подаване на молба-декларация за откриване на партида . Общите условия на ищеца се одобряват и публикуват по реда на чл.150 ЗЕ. Налице е специален закон , който изключва приложимостта на чл.16 ЗЗД и на ЗЗП по отношение на необходимостта от изрично приемане на договорни клаузи и ОУ.

Съгласно разпоредбата на [чл.139, ал.1 ЗЕ](#) разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в [ЗЕ /чл.139 – чл.148/](#) и в действалата към процесния период Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г./. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия,

отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите [/чл.142, ал.2 ЗЕ/](#).

Установено е въз основа на писмените доказателства по делото и на заключението на вещото лице по допуснатата и изслушана съдебно-техническа експертиза, което при преценката му по реда на [чл.202 ГПК](#) следва да бъде кредитирано, че сумите за потребена ТЕ в процесния имот са начислени в съответствие с действащата нормативна уредба. Съдът дава вяра на заключението на СТЕ, тъй като вещото лице изготвя същото на база на своите знания и опит, както и въз основа на събрания по делото доказателствен материал и на предоставените му от страните писмени доказателства */в този смисъл решение № 356/30.03.1955г. по гр.д. №4267/56г., II г.о. на ВКС/*. В случая експертът е спазил това изискване, като е работил върху обективни данни, а не върху предположения.

Съгласно чл.33, ал.3 от представените по делото и приложими в отношенията между страните общи условия за процесния период, клиентите имат право да предявят възражения до продавача за начислената сума за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. По делото няма данни ответникът да се е възползвал от това право. При липсата на доказателства за направени от ответника възражения за начислените от ищеца суми, съдът приема, че разпределяната от ФДР топлинна енергия за сградна инсталация е съобразно действащите към исковия период нормативна уредба и ответникът дължи начислените суми. Следва да се отбележи, че заплащането на начислени суми за топлинна енергия за сградна инсталация, произтича от факта на собственост, т.е. дължи се дори да не се ползва топлинна енергия */в този смисъл е и ТР №2/2016 г. от 25.05.2017 г. по т. дело №2/2016 г., ОСГК на ВКС/*.

С оглед предходното, претенцията на ищеца за заплащане на главница за топлинна енергия е основателна и доказана в пълния предявен размер. Върху главницата се дължи законна лихва, считано от датата на депозиране на заявлението по чл.410 ГПК в съда – 21.06.2022 г. до окончателното изплащане.

По отношение на претенциите на ищеца за заплащане на лихва за забава върху главницата за доставена топлинна енергия, следва да се отбележи, че основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните. Съгласно чл.33, ал.1 от Общите условия, клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл.32, ал.2 и ал.3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на срока, за който се отнасят. Съгласно чл. 33, ал. 5 от ОУ, при неизпълнение в срок, клиентите заплащат на продавача обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на топлинната енергия. Видно от заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза е, че обезщетение за забава върху главницата за топлинна енергия възлиза на претендирания от ищеца размер. С оглед предходното тази искова претенция също

следва да бъде изцяло уважена.

Настоящият съд намира за неоснователни претенциите на ищеца заглавница за услуга дялово разпределение на топлинна енергия. Действително, съгласно чл.36 от ОУ на ищцовото дружество, клиентите заплащат цена на „услугата разпределение“, извършвана от избран от клиентите търговец, като по делото се установява, че третото лице-помагач е извършвало услугата в жилищната сграда, в която се намира и процесния топлоснабден имот. По делото няма данни как е формирана сумата от общо 61,40 лева, ищцовото дружество да е заплатило тази сума на третото лице-помагач за извършената услуга, съответно за него да е възникнало право да я претендира в настоящото производство.

С оглед изводите за неоснователност на главната искова претенция за дялово разпределение на топлинна енергия, неоснователна се явява и обусловената от нейното уважаване акцесорна искова претенция за обезщетение за забава. Отделно от предходното по отношение на цената за услугата дялово разпределение липсва предвиден срок за плащане от страна на потребителя на топлинна енергия, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл.84, ал.2 ЗЗД. По делото не са представени доказателства за отправена покана от кредитора до ответника за плащане на това задължение от дата, предхождаща подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

По разноските:

С оглед изхода на делото ищецът има право на разноски съразмерно на уважената част от исковите. Видно от приложения по делото списък на разноските по чл.80 ГПК и доказателствата по делото е, че ищецът е направил разноски в исковото производство за държавна такса, такса за издаване на съдебно удостоверение и експертизи в общ размер на 861,34 лева. На основание чл.78, ал.8 ГПК съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева, тъй като делото не е от фактическа и правна сложност. С оглед предходното и съразмерно на уважената част от исковите ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в исковото производство в размер на 945,11 лева.

Съгласно чл.78, ал.3 ГПК ответникът също има право на разноски, но съразмерно на отхвърлената част от исковите. По делото няма данни за направени от ответника разноски, поради което съдът не присъжда такива.

С оглед приетото ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, съдът по исковото производство по чл.422 ал.1 ГПК дължи произнасяне и по разноските по заповедното производство, като съгласно указанията, дадени в т.12 от ТР, това следва да стане с осъдителен диспозитив. Издадената заповед включва разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 136,72 лева, като съразмерно на уважената част от исковите на дружеството следва да бъде присъдена сумата от 134,41 лева.

Длъжникът-настоящ ответник не е направил разноси в заповедното производство, поради което съдът не присъжда такива.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по искове с правно основание чл.422, ал. 1 ГПК вр.чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.153 ЗЕ и чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.86, ал.1 ЗЗД предявени от [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] срещу К. Г. Димитров, ЕГН [*****], че ответникът дължи на ищеца сумата от **3 826,49 лева**, представляваща главница за доставена от дружеството, но незаплатена топлинна енергия за недвижим имот, находящ се в [*****], за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2022 г. до изплащане на вземането и сумата от **436,28 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия, за периода от 16.10.2020 г. до 15.06.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** предявените искове за сумата от 61,40 лева, представляваща главница за извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 21.06.2022 г. до изплащане на вземането, както и за сумата от 11,88 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 15.06.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК К. Г. Дим[*****]итров, ЕГН [*****] да заплати на [*****], ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: [*****] сумата от **945,11 лева**, представляваща направените разноси по исковото производство съразмерно с уважената част от исковете и сумата от **134,41 лева**, представляваща разноси в заповедното производство по ч.гр.дело № 33318/2022г. по описа на СРС, 43-ти състав съразмерно с уважената част от исковете.

Решението е постановено при участието на трето лице [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] помагач на страната на ищеца [*****]

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____